

Dñca reminiscere. Sermo. xviij
Ecce mulier chanaanica a
finibus illius egressa clama
uit dicens Misere mei etc.

Mat. xv. Ista mulier volens filie
sue gratiam impetrare: sapienter sciuit
allegare. Primo apud christum captat
beniuolentiam in eo quod vocat eum dominum
et filium dauid. In hoc ei confitetur eum esse
verum deum: in quantum vocat eum esse dominum.
Et verum hominem in quantum dicit ipsum esse
filium dauid. Secundo insinuat suam tri
bulationem et miseriam cum dicit: filia
mea a demonio torquetur. Tercio
imploreat eius misericordiam cum dicit misere
mei. Christus autem in multis magnas duricias
ostendit sibi: non ut eam confunderet: sed ut
eius fide et constantiam comprobaret.
Prima duricia fuit in hoc quod sibi re
spondere noluit ac si esset excoicatus vel
christi responsione indigna. Unde dicit quod
non respondit ei verbum. Secunda duricia
fuit in hoc quod dixit eam non esse de omnibus
israel. Unde dixit. Non sum missus nisi ad
oues que pierunt domum israel. Ques autem
domus israel erant oues dei. In hoc autem quod
dixit eam non esse de omnibus israel: insinua
uit eam non esse de omnibus dei: et per consequens
quod relinqueret quod erat de omnibus
dyaboli. Tercia duricia fuit in hoc
quod ipsam canem appellauit. Non solum
enim dixit ipsam non esse ouem: sed etiam
esse canem. Quarta duricia fuit in hoc quod
dixit eam non esse dignam resciri pane
filiorum. Unde de hijs duobus. scilicet quod erat
canis et quod non erat digna resciri pa
ne filiorum: ait. Non est bonum sumere
panem filiorum: et mittere canibus ad manum

ducendum. Ecce quod et quoniam magnas
duricias ostendit ei christus: ut eius con
stantiam comprobaret. Non est aliquid
mulier ita patiens et ita sancta quam si alius
cui viro magno loqueretur: et ipse sibi
tanquam excoicatus loqui nollit: et insuper
eam ouem diaboli diceret et canem appel
laret et indignam eam resciri pane asse
reret: quod non recederet turbata et sancta da
lisata. Ipsa ei in omnibus constantis et pa
tiens spiritus fuit. Nam ad primam duriciam
se habuit prudenter: quia a principio ire
noluit ad petrum vel ad iacobum vel
ad iohannem nec ad aliquem alium disci
pulum sed tantum ad ipsum christum. Tamen vi
dens quod christus sibi respondere nollit prou
dit sibi et ad discipulos iuit: rogans
ut ipsi intercederent pro ea dignarentur.
Tunc accedentes discipuli rogauerunt
eum dicens. Dimitte eam et fac
quod ipsa petit et sic recedet: quia cla
mat post nos ex hoc quod eam tenes: quod
petit non desples. Quantum ad secundam
duriciam se habuit magnanimiter. Nam
cum discipuli pro ea rogarerent et christus dix
it eam non esse de omnibus dei et per consequens
quod esset de omnibus diaboli. Illa au
diens hoc superata fiducia ad eum appro
pinquit: et eum adorauit dicens. Domine ad
iuua me: ac si dicat. Si vis modo fui
ouis diaboli: modo volo esse ouis tua.
Et in figura adorante sic ouis pastorem.
Et idcirco domine adiuua me: sic pa
stor ouem suam debilem et infirmam. Quan
tum ad tertiam duriciam se habuit ista
mulier prudenter: quia quoniam christus eam
canem appellauit: ipsa hoc non nega
uit: sed canem se esse confessa est. d. Etiam

dñe. ac si dicēt Canē me vocas. ca-
mis tu? eē volo. Dñm at canē nō ex-
pellūt: h̄ si expellāt p vnā portā:
p aliā reūt. Si g° sū camis nō de-
bes me expellē a te. si expell. pti-
nus redibo ad te. Qñtū ad qrtā
duiciā se hūit sapient. qz qñ xp̄c
ei dixit q nō eāt diḡ comedē panē
filioꝝ: illa sapient rñt ei Dñe nō
peto panē h̄ micā Et si ego sū ca-
mis sic me vōsti cōsuetudo ē tñ: q
dñm dāt caibo ⁊ catell saltē micas
Ergo da m̄ istā micā quā peto. s.
filie mee curācōem Tūc rñdit ei
ihs. O mlier maḡ ē fides tua q me
supauit et viat. et idō fiat tibi sic
vis. Et sanata est filia ei? ex illa
hora Notandū at q qñ aliq̄s
ad aliquā sublimē psonā aliquā
grām petitur? accedit illos secū i
in societate ducit: q̄s illius p̄sone
amicos eē credit. Ista g° mlier ad
xp̄m volēs accēdē: ⁊ sanitatē p fi-
lia ipetrāe illas v̄tutes secū assūp-
sit: q̄s xp̄o maḡ ḡtas eē cōgnouit
s. paciāz. fidē. huilitatē ⁊ pseuerā-
tē orōez Paciā ē soror xp̄i. fides ē
filia xp̄i. huilitas m̄ xp̄i. ⁊ orō ē
nūci? fidel ad xp̄m p̄mo g° assūp-
sit q̄ fuit soror xp̄i. s. paciāz. qz ip-
sā nunq̄ deseruit: nec in vita nec
i morte: h̄ tanq̄ soror idiuidua sp̄
ip̄i associata fuit Vnde ps̄a. xliij
Taciui sp̄ filii paciēs fui q̄c. Ista
at paciā i tribo iurijs cōprobat. s.
v̄boꝝ. rerū ⁊ p̄sone. In istis tribo
mlieris paciā cōprobata fuit. p̄o
nāqz sustinuit iuriā i v̄bo: qñ xp̄s

ipsā canē appellauit Nō est aliq̄
mlier ita paciēs q̄ si camis dicē? :
saltē qñ rñderet. Nō ē ex p̄: sū bō
Ista at nō tm̄ pōiuit patient q
xp̄c eā canē appellauit: h̄ ip̄a eē se
canē appellauit Dicebat em̄ h̄ q
xp̄s h̄ nō dicebat oīo prop̄ iuri-
riā: h̄ eē p bonis suis a iudeis fuit
spoliata Vñ dñt i h̄eo. q̄ chananei
dimittētes tras i q̄bo iudei tūc h̄i-
tare solebāt. l. vltio bello cōsup̄t
vñ in loca viciā disp̄i sūt vñ in ser-
uitutē subiecti: nomē tñ suū dñi
ferūt Ex h̄ijs ergo ista mlier cha-
nanea ē q̄ iudeis admixta: credidit
cōgnouisse ex lege xp̄m ex semine
dd nascitū eē Ista at iuriā bo-
norū suoz patient pōiuit Ter-
cio sustinuit iuriā p̄sonalē: sic filie
sue cōp̄sionē q̄ a diabolo ḡuit op-
p̄mebat quā opp̄sionē suā pro-
priā repūbat Vñ nō dicebat Mi-
serere filie mee dñe: h̄ miserere mei
dñe istā actualē iuriā nō sic p̄mā
ā sed az paciēter pōiuit h̄ ḡuit fē-
bat Ij ei eā canē vōbat xp̄c: de h̄
hūit magnā leticiā: si h̄o bō sua
rapuit et in seruitutē eā redegit:
de h̄ habuit paciāz Sz qz dyabo-
lus in domo sua h̄itaret: de h̄ pa-
cientiā hrē non potuit et ad xp̄m
clamabat dicēs Misere mei dñe
Hoc ē cōtra m̄stros: q̄ in adūsitati-
bus dei murmurāt in pseuocōibz
hoīm blasphemāt. h̄ q̄ dyabolus
in domo sue aīe h̄itat non curat:
nec ad deū clamāt q̄c. Secūdo as-
sumpsit fidem q̄ est filia xp̄i: quia

p ipa; de? in cordib; nr̄is gradit̄
Ad epb. Inhitaē xpm p fidē in
cordib; nr̄is Ista at fidē ista mu
lier hūit valde magnā. Vñ dixit
ei xps. O mulier maḡ ē fides tua
Tūc at ē fides maḡ qñ est opib;
diūcta. caritati admixta. pseuerās
a firma. fides at q̄ est sine opib;
h; ociositatē: a ista ē fides mlier
Iac. ij. fides sine opib; mortua ē
Si v̄eo nō ē caritati diūcta h; inu
tilitatē. Iux illd. i. choz. xiiij. Si
hūero fidē ita vt mōtes trāfferā.
caritatē aut nō habuero: nihil m̄
pdest Et ē fides demonū q̄ sūt ex
statū gr̄e: nec vltēri? caritatē hr̄e
pnt De q̄rū fidē dr̄ iac. ij. Tu cre
dis qz vn? ē de? bñfacis. Et deō
nes credūt a tremiscūt. Siāt fi
des nō ē pseuerās et firma: hab;
pusillanimitatē. a ista est fides fi
deliū de q̄ dr̄ ma. xiiij. c. Modicē
fidei q̄re dubitasti. Luc. viij. Ad
tps credūt a i tpe tēptacōis rece
dūt. Hys trib; modis fides istū?
mulieris fuit maḡ. fuit ec̄ opib;
caritatis diūcta qz vacabat opib;
inīe inq̄ntū p ipa orabat fuit ca
ritati admixta. vera ei caritas alie
na in cōmoda t̄putat sua Vñ ista
mlier veracōez filie sue suā p̄riā
reputabat fuit at pseuerās a fir.
qz sepe repulsa fuit a tñ sp̄ pseue
rauit Tercio assūpsit huilitatē q̄
fuit m̄ xpi Dic ei ber: qz btā v̄go
a si ex virginate placuit: tñ ex hui
litate cōpit. qñtūcūqz eēt v̄go
si hūil nō fuiss;: deū nō cōpiss;.
a qz ex huilitate cōpit Ido ipa

huilitas qdāmō m̄ xpi fuit Ista
huilitatē ista mlier hūit secū. et
ideo exaudiri meruit Iux illd ps
Nespexit in orōez humiliū ac. Qz
huilitatē secū hūit ista oñdit exē
plo. v̄bo et scō. Exē. qz xpm hui
litet adoāuit. v̄bo: qz catellū se as
seruit. scō q̄a int iudeos huiliē dū
sabat. qd fuit magne virtutis cū
iudi eēnt supbi Inē supbo; ei hui
litē scire dūsal maḡ vt? ē. Duo ei
huiles a māsueti pnt adiūcē pa
cificai duo at supbi nunqm pnt
pacificai adiūcē nec duemē Vi
dem? ei qz duo corpa plana pnt
adiūcē applicai. Vñ at corp?
spēciā a vnū cōuū adiūcē ap
plicai pnt. q̄a corp? cōuū t̄cipit
in se suā cōuuitatē a alci? tumorē
Duo ei corpa spēica adiūcē ap
plicai nō pnt n̄ in pūcto Eodē mō
duo hoies huiles a māsueti adiū
cē pnt letai. vñ ps Audiāt mā
sueti a letē. Xps fuit hūil. disci
puli fuerūt huiles Ista at mlier
hūil. ido a adiūcē bñ cōueiebāt
et xps ei? p̄ces exaudiebat. vn?
at hūil a vn? supbo; pnt adiūcē
pacificai. qz hūil itra suā huilita
tē t̄cipit a supportat alci? tumidi
tatē ps. Cū hys q̄ oderunt pacē
erā pacific? Eodē mō ista mulier
chananea eāt hūil a iudi supbi:
q̄ subiugauerūt eā in seruitutē: et
tñ cū eis sciebat viuē: et eoz sup
biā huiliē portā. Duo at supbi
adiūcē pacificai nō pnt n̄ in pū
cto Pungē quidē pnt. pacificē at
viuē nō pnt. Prouer. xiiij. Inter

superbos semp iurgia sunt.

Dmca oculi Sermo .xix.

fiat ihesus ejciēs demoniū: et illud erat mutū.

Luce .vi. Notare debem?

fm cursū nature q res diūsoꝝ cō
traioꝝ fil et semel i se staē nō pūt.
vt aq et ignis .lup? et ovis .aia et
diabol? .qz ibi ē trietas ¶ deo hō
cogitās se hrē lupū: i .diabolū: dz
sibi suū midū destruē p pmaꝝ tūc
fugit ne occidat ouē .i .aiam ¶ tē si
sensēit ignē cupie: dz extiguē aq
lacrimaz et p eleōsinaz largiōez.
qz sic aq extiguit ignē ita elemo
sina extinguit pctm ¶ tē si cogitat
dānū qd lup? et ignis pūt sibi in
ferre: dz festiāe ad xpm vt ab eo
separet. et ido hoies hntes hoiez
infirmū et obsessū: festinabāt ad
xpm Et de h in euāgelio dr Dñs
nē ibs xps et hō volens nos oēs
saluare in aia et corpe .p̄dicabat
regnū dei et mlti sig fecit Qd pa
piētes amici cuiusdā hois obsessi
et spūm malignū hntis mutū q
hoiem illū fecit mutū et surdū .ro
gabāt amici e? vt sanarz eū .et ipē
eiecit demoniū .et locut? ē mut? .et
admīrate sūt turbe Quidā aut q
circūstabāt dixerūt ¶ In bēlzebub
pncipe dēmoioꝝ ejcit demoia Et
alii tēptātes signū de celo quere
bāt ab eo ¶ ipse at vt vidit cogita
tiōes eoꝝ: dixit ill in pabol ¶ Omē
regnū in se diuisū desolabit. Et
sic dom? sup domū cadet Si at et
sathanas diuisus est: quō stabit

regnū suū? Quia dicātis me in
ptāte bēlzebub ejcē diabolū Si
ego i ptāte diaboli ejcio demoia
filij vři .i .scī apli q sūt de seīne vřo
in q ejciūt ipsi qbz ego dedi .ptā
tem ejcē demōes Ergo qz ipi cre
dūt i me et vos nō creditis m .ido
ipsi iudicēs erūt vři in die iudicij
Porro .i .certe .si ego in digito .i .
in ptāte dīna ego ejcio demoia:
pfcō .i .meito puenit d vř regnū
dei: ita q nunq itrabitis ¶ tē alia
pabola Cū fortis armat? custo
dit atriū suū .s .domū: in pace sūt
oia q possidet in illo . Dz si fortior
illo supueneit et viceit eū: aufert
vniūsa in qbz cōfidebat: et spolia
ei? distibuet ¶ ita q nō ē meū adū
sū me ē: sic vos phāisei estis Et q
non colligit meū: dispigit sic dia
bol? ¶ tē alia pabola Cū imūd?
spūs exieit ab hoie p pmaꝝ expel
lēdo eū: ābulat tūc p loca arida
qres requiē in penitētibz et in ab
stinētibz . et ieiunātibz: h nō iuenit
ibi requiē Dic sicutat in domū
meā vñ exiui Et cū venerit iuenit
eā scopis bñ mūdātā et ornātā Et
tūc vadit et assuit .vij . alios spūs
neqozes se et igressi hntant ibi . et
nouissima hois hui? fiūt peiora
pioribz Et ista pabola ē de istis q
nō mundāt se ab oibz pctis p sco
bā cōfessiois Et post festū pasche
cadūt in septē pctā mōlia q sunt
peiora q dyabolus qz oēs dya
boli nō pūt vnā aiām pdē in ges
hennā si hō est iustus et tñ vñū